

kunne forenes om i Fællesskab at vælge en Mand. Jeg seer ikke, at der er Noget til Hinders derfor. Den høitærede Minister udtalte, at det var en Anerkjendelse og et Tilslidsbrotum, man gav Geistligheden, hvis man vedtog dette Vædringsforslag; ja, det har været min Mening at stille Geistligheden her saa godt, som jeg kunde, idet Mindste har jeg ingen Grund til at have Noget imod Præsterne. Jeg har villet have Sammensætningen saa fri som muligt; jeg har ikke villet binde Parterne saaledes som Loven af 4de Juli 1850 til de af Sogneforstanderskabet udvalgte Mænd, men jeg har stillet Valget aldeles frit, saa at jeg troer, at disse Commissioner ville blive optagne gunstigt. Jeg har villet sikkre begge Parter en Repræsentant deri. Valget er paa den Maade, efter min Overbeviisning, paalideligere, end naar det skal gaae igjennem Amtsraadet, da det er afhængigt af Tilfældigheder, hvorledes disse Amtsraad ere sammensatte, om de helde til den ene eller til den anden Side.

L. C. Petersen: Det er kun en ganske kort Bemærkning, jeg skal tillade mig til det af den høitærede Minister stillede Forslag til § 4, som jeg agter at stemme for. Jeg troer, at det er en heldigere Tilfældesmaade ved Bekjendtgjørelse til Kirkestævne og i en Avis, end at lade hver enkelt Yder tilfælde ved Støvningsmænd. Jeg skal altsaa blot tillade mig at henlede den høitærede Ministers Opmærksomhed paa, at der kan være mangfoldige af de Paagjældende, som slet ikke holde Stiftstidenden, men en Avis, som udkommer nærmere ved deres Bopæl, og jeg skulde derfor ønske, at der til tredie Behandling kunde blive indstødt omtrent følgende Ord: „vedkommende Stiftstidende eller den nærmeste Avis,“ eller noget lignende.

Ministeren for Kirke- og Underviisningsvæsenet: Jeg skal overveie hvorvidt der, saafremt den ærede Rigsdagsmand ikke selv vil stille Vædringsforslag, kan være Anledning dertil fra min Side.

J. A. Hansen: Jeg vil erklære mig for den høitærede Ministers Forslag, som ud-

strækker Loven til saadanne smaa Afgifter, der udredes til andre end Præsten; det er vistnok ønskeligt, at man søger at blive fri for disse Smaaavgifter. Derimod maa jeg ogsaa tilraade Forslaget under Nr. 4 af den ærede Rigsdagsmand for Skoge (R. Pedersen). Som Lovforslaget lyder i § 3, kan jeg ikke see rettere, end at begge Parter ere gjorte umyndige; de faae ingenfomhelst Indflydelse paa Sammensætningen af Commissionen. Præsten kunde vist være tilfreds med den, der vælges af Biskoppen eller gennem Biskoppen af Kirke- og Underviisningsministeriet, men han kan vistnok være ligesaa tilfreds med, at han selv vælger, saa at han ikke vil lide Noget ved, at Vædringsforslaget vedtages, og de Vædende, som her er Tale om, ville vistnok sætte mere Priis paa, at de selv vælge det ene Medlem af Commissionen, end at det overlades til Indviisningsministeriet. Det er jo den Sammensætning, vi i flere andre Forhold have funden fuldstændig betryggende, som her foreslaaes; den ubetydelige Forandring, at man ved tredie Behandling istedetfor „vedkommende Præst“ sætter „vedkommende Modtager“, og istedetfor „Sognebeboere“ sætter „Ydere“, hvilken Forandring vil være nødvendig ved Siden af Ministerens Vædringsforslag, kan ikke være nogen Hindring. Jeg har ingen Tvivl om, at Thinget vil ansee det for betryggende, om Commissionen sammensættes paa den i Vædringen under Nr. 4 foreslaaede Maade.

S. M. Petersen: Jeg vil blot tillade mig at henlede den høitærede Ministers Opmærksomhed paa, at, saavidt mig bekjendt, er det, i det Mindste i Thyen, paa enkelte Steder Tilfældet, at noget af Dvægtigheden tilfalder Døns Hospital, og hvorvidt den nu ogsaa ifølge denne Lov kan ansees for at være afløst, skjønner jeg ikke. Jeg vil blot tillade mig at henlede den høitærede Ministers Opmærksomhed paa til 3die Behandling muligvis ogsaa at faae det ordnet saaledes, at dette Forhold falder bort. Det vil ikke være let at opræve denne lille Brøkke efter en anden Maalestok end alt det Dvægtige; og det forekommer mig, at alle disse Tiendetagelser burde afløses paa een Gang.